

Arrest

nr. 290 759 van 22 juni 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 27 januari 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 januari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest van 27 januari 2023 met nr. 283 980 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing werd bevolen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Gelet op de beschikking van 28 april 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché F. VAN DIJCK, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker zou naar België zijn gekomen in juli 2020.

1.2. Hij diende op 24 december 2021 een eerste aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dit op grond van een duurzame relatie met zijn Nederlandse feitelijke partner. Verweerder trof op 22 juni 2022 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

1.3. Verzoeker diende op 25 juli 2022 een gelijkaardige tweede aanvraag tot verblijf in op basis van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet. Verweerder trof op 12 januari 2023 een beslissing tot weigering van verblijf (bijlage 20). Deze beslissing werd betekend op 16 januari 2023.

Dit vormt de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 25.07.2022 werd ingediend door:

*Naam: [P.]
Voorna(a)m(en): [E.H.]
Nationaliteit: Suriname
Geboortedatum: [...]1990
Geboorteplaats: [P.]
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 25.07.2022 voor de tweede keer gezinshereniging aan met zijn aangehaalde feitelijke partner, zijnde T.B.I.V. van Nederlandse nationaliteit, (...) op basis van artikel 47/1, 1° van de wet van 15.12.1980.

Artikel 47/3 van de wet van 15.12.1980 stelt dat ‘de andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie’.

Volgende documenten worden voorgelegd ter staving van de aangehaalde relatie:

- reispaspoort Suriname op naam van betrokkene, afgeleverd op in september 2016, zonder visa of enige in- of uitreisstempels zodat niet met zekerheid kan opgemaakt worden wanneer betrokkene in Schengen, en bij uitbreiding België is binnen gereisd.*
- Eigen getuigenis van de referentiepersoon dd. 06.10.2022; getuigenissen van vrienden en familie en getuigenis van de leerkracht van de zoon van betrokkene; getuigenis van de arts van betrokkene*
- Document met betrekking tot het toevoegen van betrokkene als medehouder van betrokkenes rekening op 12.10.2022.*
- Screenshots van Whatsapp gesprekken tussen twee personen (waarvan één als “Don” wordt aangeduid) in de periode 31.07.2022 – 06.08.2022.*
- Verschillende documenten op naam van betrokkene met vermelding van het adres van de referentiepersoon als woonplaats: belastingsbrief juni 2022; medisch verslag van consultatie dd. 27.04.2022; ontvangst van een pakket van zalando dd. 11.07.2022; deelname aan theoretisch rij examen dd. 07.06.2022 en 21.07.2022.*
- Aantal foto's met vermelding van data in 2021 en 2022: Uit deze voorgelegde foto's kan echter niet uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn genomen, noch in welke context. Het zijn momentopnames en deze stukken kunnen geen blijk geven van een duurzame affectieve relatie. Zelfs indien kan aangenomen worden dat de foto's een bepaalde periode beslaan, kan niet zonder meer gesteld worden dat op grond van deze foto's blijkt dat betrokkene een werkelijke affectieve duurzame partnerrelatie onderhoudt met de referentiepersoon. Uit het geheel van de beschikbare gegevens kan niet met zekerheid opgemaakt worden sedert wanneer betrokkene en de referentiepersoon elkaar kennen, noch sedert wanneer ze een effectieve partnerrelatie onderhouden.*
- Ziekteverzekering op naam van betrokkene*
- Bewijzen van geldstortingen in de periode juli 2021 – juni 2022 van een onbekende persoon aan een derde persoon in Suriname (Misiedjan-San-Je-Lee).*

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene,

zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken of stukken die dateren voor betrokkenes komt naar België kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaar familie en vrienden kennen,

...

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 24.12.2021 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, kan niet worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan van een duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.

De aanvraag tot gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken."

1.4. Op 16 januari 2023 treft verweerder een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering (bijlage 13septies), die verzoeker op dezelfde dag wordt betekend. Bij arrest van 27 januari 2023 met nr. 283 981 wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze bijlage 13septies bevolen. Op 2 februari 2023 trekt verweerder deze bijlage 13septies in. Bij arrest van 23 maart 2023 met nr. 286 577 wordt vervolgens het beroep tot nietigverklaring verworpen omdat het geen voorwerp meer heeft.

1.5. Op 16 januari 2023 legt verweerder tevens een inreisverbod voor twee jaar op. Op 2 februari 2023 trekt hij ook deze beslissing in. Bij arrest van 23 maart 2023 met nr. 286 580 wordt vervolgens het beroep tot nietigverklaring verworpen, eveneens omdat het geen voorwerp meer heeft.

1.6. Op 26 januari 2023 vordert verzoeker bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Bij arrest nr. 283 980 van 27 januari 2023 wordt de bestreden beslissing geschorst.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker op:

*"Schending artikel 47/1, 1° Vreemdelingenwet
Schending artikel 8 EVRM
Schending van de materiële motiveringsverplichting"*

Hij betoogt als volgt:

"II.1.1. De verwerende partij lijdt enigszins aan het Vicky Pollardsyndroom (voor meer info: <https://www.mirror.co.uk/3am/celebrity-news/little-britains-vicky-pollard-has-funniest-197348>). Zij beslist op 12 januari 2023 om het verblijf van de verzoekende partij te weigeren zonder bevel om het grondgebied te verlaten (de thans bestreden beslissing) om op 17 januari 2023 toch een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen.

Deze beslissing maakt tevens het voorwerp uit van een verzoekschrift tot nietigverklaring, doch de thans bestreden beslissing gaf nadien aanleiding tot het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding. Als de thans bestreden beslissing aldus vernietigd wordt, dan is het navolgend bevel om het grondgebied te verlaten tevens onherroepelijk geïntimeerd.

II.1.2. Belangrijk is dat de thans bestreden beslissing toepassing maakt van artikel 47/1, 1° Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

Art. 47/1. [1 Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd : 1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ;

Artikel 47/3, §1 verduidelijkt:

Art. 47/3. [1 § 1. De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het

duurzaam karakter van die relatie. Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen. De thans voorgelegde getuigenverklaringen gaan nochtans uit van vrienden en familie.

De voorgelegde foto's bevatten telkens de datum. Aldus is dit meer dan een loutere 'momentopname', het toont een stabiel samenzijn door de tijd heen.

De geldstorting betroffen steun aan de moeder van de verzoekende partij via de rekening van zijn Nederlandse partner. Hieromtrent kan nog begrepen worden dat de verwerende partij dit niet wist te interpreteren, doch dit raakt niet de kern van de relatie.

Het schorsingsarrest bij uiterst dringende noodzakelijkheid bevestigt dit trouwens:

3.3.10. Uit het bovenvermelde kan op basis van objectieve documenten afgeleid worden dat verzoeker en zijn Nederlandse partner samenwonen op het adres van deze laatste sedert 24 december 2021. Het blijkt tevens dat er in 2022 op verschillende tijdstippen briefwisseling bestemd voor verzoeker toekomt op dit adres, waaronder van officiële instanties. In oktober 2022 wordt verzoeker medehouder van de rekening van zijn Nederlandse partner.

3.3.11. Verder bevat het administratief dossier inderdaad een "Aantal foto's met vermelding van data in 2021 en 2022". Vermits ze data vermelden (maand en jaar), ziet de Raad net als verzoeker niet in waarom verweerder stelt dat "Uit deze voorgelegde foto's kan echter niet uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn genomen". Op de foto's zijn verzoeker en de referentiepersoon te zien, thuis en op uitstapjes, soms vergezeld van de kinderen. Verweerder is van oordeel dat deze foto's geen blijk kunnen geven van een duurzame affectieve relatie. De Raad wijst er echter op dat, in het licht van het recht op respect voor het privéleven van een persoon, er grenzen zijn aan het type van foto's in een bepaalde context dat kan worden verwacht van een verzoekende partij, die een werkelijke affectieve duurzame partnerrelatie moet aantonen (cf. mutatis mutandis HvJ 2 december 2014, A, B en C, C-148/13, C-149/13 en C-150/13, punt 64 m.b.t. de beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid). Verder bevinden zich in het administratief dossier "Screenshots van Whatsapp gesprekken tussen twee personen (waarvan één als "Don" wordt aangeduid) in de periode 31.07.2022 –

06.08.2022". Hieruit blijkt niet dat verweerder betwist dat verzoeker "Don" is. Het is ook niet verboden om een pseudoniem te dragen in Whatsapp-berichten. Verweerder gaat niet in op de inhoud van de berichten, maar uit lectuur ervan en de wijze waarop ze zijn opgesteld kan prima facie niet uitgesloten worden dat ze uitgaan van mensen die een duurzame en affectieve relatie hebben met elkaar.

3.3.12. De overgemaakte stukken kunnen op zichzelf genomen mogelijks niet volstaan als bewijs van een duurzame en affectieve relatie zoals bedoeld in de artikelen 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet, doch het geheel aan deze bewijsstukken scheppen prima facie samen een ander beeld. Waar kan worden aangenomen dat een gemeenschappelijk adres op zichzelf nog geen bewijs uitmaakt van een duurzame en intense relatie, ligt het anders als dit bekeken wordt samen met de overige overgelegde stukken zoals het toevoegen van verzoeker als medehouder van de bankrekening van de Nederlandse partner van verzoeker, de whatsapp-berichten, de foto's en de getuigenverklaringen.

De verzoekende partij maakt zich deze uitstekend uitgewerkte motivering dan ook eigen als argumentatie in onderhavig verzoekschrift.

II.1.3. De verwerende partij stelt:

Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken of stukken die dateren voor betrokkenes komt naar België kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaar familie en vrienden kennen,

Het is duidelijk dat de verzoekende partij en haar partner elkaar hier hebben leren kennen.

Op zich staat dit de toepassing van artikel 47/1, 1° j° artikel 47/3, §1 Vreemdelingenwet niet in de weg.

In de mate dat de verwerende partij zou menen dat dit toch het geval zou moeten zijn, motiveert zij dit in elk geval niet gefundeerd.

II.1.4. Er is trouwens een sterke band tussen de verzoekende partij en haar stiefkinderen.

- Verklaring van [K.S.]:

[...]

- Verklaring [C.P.]:

[...]

- Verklaring juf [D.K.]:

[...]

- Verklaring juf [L.D.]:

[...]

Er kan dus niet getwijfeld worden aan de hechte band die de verzoekende partij met de kinderen opgebouwd heeft.

Zo stelt het arrest van 5 mei 2022 (<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=258865&pageIndex=0&doclang=NL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=6205255>):

66 Meer in het bijzonder dient met het oog op de beoordeling van het risico dat het betrokken kind, dat Unieburger is, gedwongen zou zijn het grondgebied van de Unie te verlaten indien aan zijn ouder, die een derdelander is, een afgeleid verblijfsrecht in de betrokken lidstaat werd geweigerd, te worden bepaald of deze ouder de daadwerkelijke zorg voor het kind draagt en of er een daadwerkelijke afhankelijkheidsverhouding tussen hen bestaat. In het kader van deze beoordeling dienen de bevoegde autoriteiten rekening te houden met het recht op eerbiediging van het gezinsleven zoals dat is neergelegd in artikel 7 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: „Handvest”), waarbij dit artikel moet worden gelezen in samenhang met de verplichting tot inachtneming van het in artikel 24, lid 2, van het Handvest erkende belang van het kind, dat samenvalt met het recht van dit kind om regelmatig persoonlijke betrekkingen en rechtstreekse contacten met zijn beide ouders te onderhouden, zoals neergelegd in artikel 24, lid 3, van het Handvest [zie in die zin arresten van 1 juli 2010, Povse, C-211/10 PPU, EU:C:2010:400, punt 64, en 8 mei 2018, K.A. e.a. (Gezinshereniging in België), C-82/16, EU:C:2018:308, punt 71 en aldaar aangehaalde rechtspraak].

67 De omstandigheid dat de andere ouder, wanneer deze Unieburger is, echt in staat is om de dagelijkse daadwerkelijke zorg voor het kind alleen te dragen, en daartoe bereid is, vormt een gegeven dat relevant is, maar op zichzelf niet volstaat om te kunnen vaststellen dat er tussen de ouder die derdelander is en het kind geen sprake is van een zodanige afhankelijkheidsverhouding dat het kind gedwongen zou zijn het grondgebied van de Unie te verlaten indien aan die derdelander een verblijfsrecht werd geweigerd. Om tot een dergelijke vaststelling te komen moeten immers, in het belang van het kind, alle betrokken omstandigheden in de beschouwing worden betrokken, meer in het bijzonder de leeftijd van het kind, zijn lichamelijke en emotionele ontwikkeling, de mate van zijn affectieve relatie zowel met de ouder die burger van de Unie is als met de ouder die onderdaan van een derde land is, evenals het risico dat voor het evenwicht van het kind zou ontstaan indien het van deze laatste ouder zou worden gescheiden [arresten van 10 mei 2017, Chavez-Vilchez e.a., C-133/15, EU:C:2017:354, punt 72, en 8 mei 2018, K.A. e.a. (Gezinshereniging in België), C-82/16, EU:C:2018:308, punt 72].

68 Dat de ouder die derdelander is, samenwoont met het minderjarige kind dat Unieburger is, vormt dus een van de in aanmerking te nemen relevante factoren om te bepalen of er tussen hen sprake is van een afhankelijkheidsverhouding, zonder dat dit echter een noodzakelijke voorwaarde daarvoor is [arrest van 8 mei 2018, K.A. e.a. (Gezinshereniging in België), C-82/16, EU:C:2018:308, punt 73 en aldaar aangehaalde rechtspraak].

69 Bovendien kan, met name gelet op hetgeen in de punten 65 tot en met 67 van het dit arrest is opgemerkt, wanneer de minderjarige Unieburger duurzaam samenwoont met zijn twee ouders en het gezag over dit kind en de wettelijke, affectieve en financiële last van dit kind dus dagelijks door deze twee ouders worden gedeeld, op weerlegbare wijze worden vermoed dat er sprake is van een afhankelijkheidsverhouding tussen deze minderjarige Unieburger en zijn ouder, die derdelander is, ongeacht het feit dat de andere ouder van dit kind, zoals in punt 59 van dit arrest is benadrukt, als

onderdaan van de lidstaat op het grondgebied waarvan dit gezin is gevestigd, beschikt over een onvoorwaardelijk recht om op het grondgebied van deze lidstaat te verblijven.

In casu zou de (prejudiciële) vraag evenzeer kunnen gesteld worden of dit geldt voor stiefouders. Het principe is immers hetzelfde.

De bijzondere band wordt immers bevestigd door de getuigen en niet expliciet ontkend door de verwerende partij.

In elk geval had moeten worden onderzocht of de thans bestreden beslissing er niet toe zal leiden dat de betrokken kinderen en bijgevolg hun moeder, die Unieburger zijn, gedwongen zouden zijn het grondgebied van de Unie te verlaten gezien aan de verzoekende partij, die een derdelander is, een afgeleid verblijfsrecht werd geweigerd, terwijl er wel degelijk een daadwerkelijke afhankelijkheids-verhouding tussen hen bestaat.

Door de hieropvolgende verwijderingsmaatregel (voorwerp verzoekschrift tegen verwijderingsmaat-regel), dreigt artikel 8 EVRM tevens te worden geschonden, aangezien het gezinsleven in het kader van deze beslissing niet correct werd onderzocht.

II.1.5. Volgende zaken kunnen in casu dus worden weerhouden ten einde de nietigverklaring van de bestreden beslissing te verantwoorden:

- De bestreden beslissing is genomen in strijd met artikel 47/1, 1° j° artikel 47/3, §1 Vreemdelingenwet. Er liggen immers wel degelijk afdoende bewijzen van een duurzame relatie voor en de verwerende partij heeft evenmin afdoende onderzocht wat de gevolgen zouden zijn voor de partner-Unieburger en haar Unieburger-kinderen in het geval aan de verzoekende partij een afgeleid verblijfsrecht wordt geweigerd.

- Zij maakt tevens de weg vrij voor een schending van artikel 8 EVRM, gezien zij niet op correcte wijze rekening houdt met het gezinsleven van de verzoekende partij en haar band met de minderjarige kinderen.”

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

2.3. Artikel 47/1, 1°, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Als andere familieleden van een burger van de Unie worden beschouwd :

1° de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft en die niet bedoeld wordt in artikel 40bis, § 2, 2° ; (...).”

Artikel 47/3, §1, van de Vreemdelingenwet, dat verzoeker aanhaalt in zijn ondersteunend betoog, luidt als volgt:

“§ 1 De andere familieleden bedoeld in artikel 47/1, 1°, moeten het bestaan bewijzen van een relatie met de burger van de Unie die zij willen begeleiden of bij wie zij zich willen voegen en ook het duurzaam karakter van die relatie.

Het duurzaam karakter van de relatie mag met elk passend middel worden bewezen.

Bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie houdt de minister of zijn gemachtigde inzonderheid rekening met de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners. (...).”

2.4. De bewijsvoering van de feitelijke relatie, in de zin van artikel 47/1, 1° van de Vreemdelingenwet, kan dus worden gevonden in voormeld artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet. De betrokkene dient aan te tonen dat er sprake is van een duurzaam karakter van de feitelijke relatie, waarbij deze duurzaamheid met elk passend middel mag worden bewezen. Deze vrije bewijsvoering houdt evenwel niet in dat verweerder ertoe is gehouden alle door verzoeker overgemaakte bewijsstukken zonder meer te aanvaarden. Het komt aan verweerder toe de overgemaakte bewijsstukken te beoordelen. Hij beschikt daarbij over een ruime discretionaire bevoegdheid. Wel verschaft artikel 47/3, §1 van de

Vreemdelingenwet een zekere leidraad, waar wordt gesteld dat verweerder bij het onderzoek naar het duurzame karakter van de relatie inzonderheid rekening houdt met *“de intensiteit, de duur en de stabiele aard van de banden tussen de partners”*.

2.5. Blijkens de bestreden beslissing somt verweerder de diverse documenten op die verzoeker heeft voorgelegd ten bewijze van zijn duurzame relatie met zijn Nederlandse partner en maakt hij van sommige een beoordeling. Vervolgens komt hij tot de volgende conclusie:

“Op basis van de voorgelegde stukken is zowel de voorgehouden affectieve partnerrelatie tussen betrokkenen, als het aangehaalde duurzame karakter ervan, onvoldoende bewezen. Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken of stukken die dateren voor betrokkenes komt naar België kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaar familie en vrienden kennen,

...

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 24.12.2021 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon. Louter het feit dat betrokkene en de referentiepersoon een gemeenschappelijke verblijfsplaats hebben, kan niet worden aanvaard als afdoende bewijs van het bestaan vaneen duurzame partnerrelatie en/of van een gezinsleven.”

2.6. Verzoeker brengt vooreerst concreet naar voren dat het duidelijk is dat hij en zijn partner elkaar hier hebben leren kennen en dat dit niet wordt uitgesloten door de hogervermelde toepasselijke wetsbepalingen. Voorts wijst hij erop dat de getuigenverklaringen uitgaan van vrienden en familie, dat de voorgelegde foto's de datum bevatten en dat de geldstorting steun aan zijn moeder via de rekening van zijn Nederlandse partner betreffen. Ten slotte benadrukt verzoeker de sterke band tussen hem en zijn stiefkinderen (de kinderen van zijn feitelijke partner). Hij wijst op de in dit verband neergelegde getuigenverklaringen. Hij is van oordeel dat aangezien de bestreden beslissing is genomen in strijd met de artikelen 47/1,1° en 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet, dit tevens de weg vrijmaakt voor een schending van artikel 8 van het EVRM, gezien verweerder niet op correcte wijze rekening heeft gehouden met zijn gezinsleven en zijn band met de minderjarige stiefkinderen.

2.7. De bestreden beslissing stelt onder meer vast dat *“redelijkerwijze [kan] worden aangenomen dat hij meer overtuigende stukken of stukken die dateren voor betrokkenes komt naar België kan voorleggen”*. Er wordt geconcludeerd (en dit onderlijnd) dat aan de hand van de beschikbare gegevens niet kan worden vastgesteld *“of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden”*. Het feit dat dit onderlijnd is, betekent redelijkerwijze dat verweerder aan het bewijs van dit gegeven veel belang hecht. Zoals verzoeker ziet de Raad hier echter geen wettelijke grondslag voor. In de artikelen 47/1, 1° en 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet kan met name niet worden gelezen dat er stukken moeten worden overgelegd die aantonen dat voor de komst van de aanvrager naar België, er reeds sprake is van intensief en regelmatig contact met de partner alhier. In de in de bestreden beslissing aangehaalde getuigenverklaringen van vrienden en familie, die zijn opgenomen in het administratief dossier, kan voorts wel degelijk worden gelezen wanneer de relatie tussen verzoeker en de referentiepersoon zou zijn begonnen, met name in de zomer van 2021. Hierin kan ook worden gelezen dat er contacten zijn tussen verzoeker en de familie en een vriend (buurman) van de referentiepersoon. In de getuigenverklaring van de referentiepersoon die in de bestreden beslissing wordt aangehaald en die zich ook bevindt in het administratief dossier wordt overigens geduid hoe ze verzoeker heeft leren kennen en hoe de relatie gaandeweg ontstond. In de bestreden beslissing kan niet worden gelezen dat verweerder voormelde verklaringen niet wenst te weerhouden. De voormelde beoordeling houdt in dat de volgende eindafweging van verweerder niet overeind blijft:

“[...] Indien betrokkene, zoals hij voorhoudt, werkelijk een duurzame feitelijke relatie heeft met de referentiepersoon, kan van hem redelijkerwijze worden aangenomen dat hij (...) stukken die dateren voor betrokkenes komt naar België kan voorleggen. Aan de hand van de beschikbare gegevens kan niet vastgesteld worden wanneer en hoe betrokkenen elkaar hebben leren kennen, of zij gedurende een bepaalde periode voor de aankomst van betrokkene in België reeds intensief en regelmatig contact onderhielden, of zij elkaar familie en vrienden kennen”.

2.8. De overige door verzoeker voorgelegde stukken bevinden zich eveneens in het administratief dossier. Gelet op de inhoud ervan kunnen volgende documenten worden weerhouden ten bewijze van verzoekers feitelijke relatie met de Nederlandse referentiepersoon, naast de hierboven besproken verklaringen:

“- (...)

- Document met betrekking tot het toevoegen van betrokkene als medehouder van betrokkenes rekening op 12.10.2022.

- Screenshots van Whatsapp gesprekken tussen twee personen (waarvan één als “Don” wordt aangeduid) in de periode 31.07.2022 – 06 08.2022.

- Verschillende documenten op naam van betrokkene met vermelding van het adres van de referentiepersoon als woonplaats: belastingsbrief juni 2022; medisch verslag van consultatie dd. 27.04.2022; ontvangst van een pakket van zalando dd. 11.07.2022; deelname aan theoretisch rijexamen dd. 07.06.2022 en 21.07.2022.

- Aantal foto's met vermelding van data in 2021 en 2022

- (...)

Uit de gegevens van het Rijksregister blijkt dat betrokkene op 24.12.2021 officieel gedomicilieerd werd op het adres van de referentiepersoon.”

2.9. Uit het bovenvermelde kan op basis van objectieve documenten worden afgeleid dat verzoeker en zijn Nederlandse partner samenwonen op het adres van deze laatste sinds 24 december 2021. Het blijkt ook dat er in 2022 op verschillende tijdstippen briefwisseling bestemd voor verzoeker toekomt op dit adres, onder meer van officiële instanties. In oktober 2022 wordt verzoeker medehouder van de rekening van zijn Nederlandse partner.

2.10. Verder bevat het administratief dossier inderdaad een “Aantal foto's met vermelding van data in 2021 en 2022”. Vermits ze data vermelden (maand en jaar), ziet de Raad net als verzoeker niet in waarom verweerder stelt dat “Uit deze voorgelegde foto's kan echter niet uitgemaakt worden wanneer ze precies zijn genomen”. Op de foto's zijn verzoeker en de referentiepersoon te zien, thuis en op uitstapjes, soms vergezeld van de kinderen. Verweerder is van oordeel dat deze foto's geen blijk kunnen geven van een duurzame affectieve relatie. De Raad wijst er echter op dat, in het licht van het recht op respect voor het privéleven van een persoon, er grenzen zijn aan het type van foto's in een bepaalde context dat kan worden verwacht van een verzoekende partij, die een werkelijke affectieve duurzame partnerrelatie moet aantonen (cf. mutatis mutandis HvJ 2 december 2014, A, B en C, C-148/13, C-149/13 en C-150/13, punt 64 m.b.t. de beoordeling van de geloofwaardigheid van de seksuele gerichtheid). Verder bevinden zich in het administratief dossier “Screenshots van Whatsapp gesprekken tussen twee personen (waarvan één als “Don” wordt aangeduid) in de periode 31.07.2022 – 06 08.2022”. Hieruit blijkt niet dat verweerder betwist dat verzoeker “Don” is. Het is ook niet verboden om een pseudoniem te hanteren in Whatsapp-berichten. Verweerder gaat niet in op de inhoud van de berichten, maar uit lectuur ervan en de wijze waarop ze zijn opgesteld kan niet worden uitgesloten dat ze uitgaan van mensen die een duurzame en affectieve relatie hebben met elkaar.

2.11. De overgemaakte stukken kunnen op zichzelf genomen mogelijk niet volstaan als bewijs van een duurzame en affectieve relatie zoals bedoeld in de artikelen 47/1 en 47/3 van de Vreemdelingenwet, doch het geheel aan deze bewijsstukken schept samen een ander beeld. Waar kan worden aange-nomen dat een gemeenschappelijk adres op zichzelf nog geen bewijs uitmaakt van een duurzame en intense relatie, ligt het anders als dit wordt bekeken samen met de overige overgelegde stukken, zoals het toevoegen van verzoeker als medehouder van de bankrekening van zijn Nederlandse partner, de Whatsapp-berichten, de foto's en de getuigenverklaringen.

2.12. Daar kan nog aan worden toegevoegd dat verweerder helemaal geen rekening heeft gehouden met de band die verzoeker heeft opgebouwd met zijn stiefkinderen waarop de verklaringen wijzen die hij aanhaalt in zijn verzoekschrift en die zich ook bevinden in het administratief dossier. Er kan van worden uitgegaan dat wanneer verzoeker een duurzame affectieve relatie opbouwt met een in België wonende alleenstaande Nederlandse moeder met twee kinderen uit een vorige relatie, zijn relatie met deze kinderen daarvan deel uitmaakt. Verweerder vermocht hiervan dan ook geen abstractie te maken, quod in casu.

2.13. Gelet op het voormelde kan verzoeker worden gevolgd in zijn betoog dat verweerder ten onrechte meer bewijsstukken van hem verlangde dan wettelijk vereist is (bewijsstukken die aantonen dat voor de komst van verzoeker naar België, er reeds sprake is van intensief en regelmatig contact met zijn partner alhier) en dat hij geen oog heeft gehad voor het geheel van de neergelegde stukken zodat hij niet tot een

correcte beoordeling ervan kon komen in het licht van artikel 47/1, 1° juncto artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet. Een schending van voormelde bepalingen van de Vreemdelingenwet juncto de materiële motiveringsplicht kan worden aangenomen.

2.14. Voor wat betreft de door verzoeker opgeworpen schending van artikel 8 van het EVRM, oordeelde het EHRM dat het begrip ‘gezin’ niet is beperkt tot relaties die zijn gebaseerd op het huwelijk maar ook andere de facto gezinsbanden kan omvatten waar de partners samenleven buiten een huwelijk (EHRM 2 november 2010, Şerife Yiğit/Turkije (GK), § 94). De stabiele partnerrelatie tussen samenwonenden valt onder het begrip ‘gezinsleven’ (EHRM 23 februari 2016, Pajic/Kroatië, § 64).

2.15. De artikelen 47/1 tot 47/3 van de Vreemdelingenwet werden hierin ingevoegd via de wet van 19 maart 2014 (BS 5 mei 2014) en vormen de omzetting van artikel 3, tweede lid van de Richtlijn 2004/38/EG. Uit de conclusie van de advocaat-generaal in de zaak Rahman blijkt dat de doelstelling van artikel 3, lid 2 van de Richtlijn 2004/38 tweeledig is, met name het recht op gezinshereniging te beschermen en de eenheid van het gezin bevorderen. De advocaat-generaal linkt artikel 3, lid 2 van de Richtlijn 2004/38 dan ook aan het recht beschermd door artikel 8 van het EVRM (conclusie van advocaat-generaal Y. Bot van 27 maart 2012 in de zaak C-83/11 van 5 september 2012 van het Hof van Justitie van de Europese Unie, punten 70-77). In zijn recent arrest van 15 september 2022 in de zaak zaak C-22/21, herinnerde het Hof in overweging 24 dat de doelstelling van artikel 3, lid 2, eerste alinea, onder a), van richtlijn 2004/38, moet worden gelezen in het licht van overweging 6, waarin wordt gepreciseerd dat deze richtlijn tot doel heeft “de eenheid van het gezin in een verruimde betekenis te handhaven”, door de binnenkomst en het verblijf te vergemakkelijken van personen die weliswaar niet onder een van de in artikel 2, punt 2 van deze richtlijn genoemde categorieën van “*familielid*” van een Unieburger vallen, maar niettemin nauwe en duurzame familiebanden met die burger hebben wegens bijzondere feitelijke omstandigheden [zie in die zin arresten van 5 september 2012, Rahman e.a., C-83/11, EU:C:2012:519, punt 32, en 26 maart 2019, SM (Onder Algerijnse kafala geplaatst kind), C-129/18, EU:C:2019:248, punt 60]. De Raad ziet niet in waarom het anders zou moeten zijn voor personen die worden bedoeld onder artikel 3, lid 2, eerste alinea b) van richtlijn 2004/38/EG dat lidstaten oplegt om de binnenkomst en het verblijf te vergemakkelijken van de partner met wie de burger van de Unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft. De artikelen 47/1 e.v. van de Vreemdelingenwet houden dus ook volgens rechtspraak van het Hof van Justitie verband met artikel 8 van het EVRM.

2.16. Dit vloeit ook voort uit rechtspraak van de Raad van State. De artikelen 47/1, 1° juncto artikel 47/3 van de Vreemdelingenwet kunnen namelijk worden beschouwd als bepalingen die het respect voor artikel 8 van het EVRM in werking stellen (zie mutatis mutandis RvS 12 december 2019, nr. 246.382: “*Par ailleurs, si l'article 8 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales prévaut sur les dispositions de la loi du 15 décembre 1980 précitée, il ne fait pas obstacle à l'application de règles, telles celles prévues par l'article 10 de la même loi, qui assurent, moyennant le respect de certaines conditions, la mise en œuvre du droit au respect de la vie privée et familiale de l'étranger en Belgique.*”).

2.17. Gezien het voormelde kan verzoeker worden gevolgd in zijn betoog dat er niet alleen sprake is van een schending van artikel 47/1, 1° juncto artikel 47/3, §1 van de Vreemdelingenwet juncto de materiële motiveringsplicht door verweerder, maar ook van een schending van artikel 8 van het EVRM.

2.18. Verweerder heeft geen nota neergelegd en verdedigt zich dus niet op de geleverde kritiek.

2.19. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond, wat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 12 januari 2023 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA